

RF 3143. .2017

Interpretacja podatkowa (ponowna)

Na podstawie art. 14c § 1 oraz art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 201 ze zm.) Wójt Gminy Kobierzyce stwierdza, że stanowisko przedstawione we wniosku z 19 czerwca 2015 r. (data wpływu 03.07.2015 r.) o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w sprawie podatku od nieruchomości dotyczącego Dolnośląskiej Sieci Szerokopasmowej – **jest prawidłowe.**

Uzasadnienie

W dniu 03 lipca 2015 r. (data wpływu do tut. urzędu) do Urzędu Gminy Kobierzyce wpłynął wniosek (.....) w którym zwrócił się do tut. organu podatkowego w trybie art. 14j§1 ustawy Ordynacja podatkowa o wydanie indywidualnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów prawa podatkowego w jego indywidualnej sprawie, w zakresie podatku od nieruchomości dotyczącego Dolnośląskiej Sieci Szerokopasmowej.

Ww. wniosek został uzupełniony pismem z dnia 31 lipca 2015r. będącym odpowiedzią na wezwanie tut. organu nr RF.31209.0338.2015 z dnia 21 lipca 2015r.

Wyrokiem o syg. II FSK 2818/16 z dnia 28.02.2017 r. (data wpływu do tut. urzędu) Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w całości oddalił skargę Wójta Gminy Kobierzyce od Wyroku Sądu Administracyjnego we Wrocławiu I SA/Wr 80/16 z dnia 02.06.2016 r. Zgodnie z treścią wyroków Sądów organ został zobowiązany do wydania Interpretacji Indywidualnej w zakresie podatku od nieruchomości dotyczącego Dolnośląskiej Sieci Szerokopasmowej przy uwzględnieniu przedstawionej w wyrokach Sądów argumentacji prawnej.

We wniosku wskazano następujący stan faktyczny.

(.....) zakończyło prace przy budowie kluczowego dla (.....) projektu pn.: *..likwidacja obszarów wykluczenia informacyjnego i budowa dolnośląskiej sieci szkieletowej*. Projekt jest objęty dofinansowaniem w ramach działania 2.1 Infrastruktura Społeczeństwa Informacyjnego Priorytet 2 Społeczeństwo Informacyjne Regionalnego Programu Operacyjnego dla Województwa Dolnośląskiego na lata 2007 - 2013. Efektem jego realizacji jest wybudowana na terenie Województwa Dolnośląskiego szerokopasmowa sieć teleinformatyczna, której celem jest likwidacja wykluczenia informacyjnego, a w szczególności umożliwienie mieszkańcom, podmiotom publicznym oraz gospodarczym z terenu województwa korzystanie z konkurencyjnych usług teleinformatycznych oraz multimedialnych zasobów informacji i usług świadczonych elektronicznie. Wybudowana Dolnośląska Sieć Szerokopasmowa (DSS) ma w

założeniu przyspieszenie społecznego i ekonomicznego rozwoju województwa dolnośląskiego, w tym Państwa Gminy.

Dostęp do usług szerokopasmowych z sieci DSS zostanie uruchomiony za pośrednictwem lokalnych operatorów telekomunikacyjnych. Za zawieranie umów z tymi operatorami, na warunkach zatwierdzonych przez UKE, odpowiedzialny będzie Operator Infrastruktury wybrany przez (...). (...) pozostanie właścicielem Dolnośląskiej Sieci Szerokopasmowej przez cały okres jej eksploatacji i za pośrednictwem Operatora Infrastruktury będzie dostarczać sieć telekomunikacyjną i zapewniać dostęp do infrastruktury telekomunikacyjnej. Działalność (...) w zakresie telekomunikacji będzie wykonywana zgodnie z Ustawą z dnia 7 maja 2010 o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. Nr 106, poz. 675 ze zm.), na mocy Uchwały nr XXII/553/12 Sejmiku Województwa Dolnośląskiego z dnia 17.05.2012 (kopia przedmiotowej Uchwały stanowi Załącznik nr 2 do niniejszego wniosku). (...) uzyskało wpis do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji niebędącą działalnością gospodarczą, potwierdzone Zaświadczeniem znak OWR WKT 6003-4/12 (2) o wpisie do rejestru jednostek samorządu terytorialnego, wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji z dnia 29.05.2012 (kopia przedmiotowej zaświadczenie stanowi Załącznik nr 3 do niniejszego wniosku).

W związku z powyższym stanem faktycznym zadano następujące pytanie:

"Czy (...) obowiązane jest opłacać podatek od nieruchomości od budowli wchodzących w skład Dolnośląskiej Sieci Szerokopasmowej wybudowanych przez (...) w związku z realizacją projektu pn. "Likwidacja obszarów wykluczenia informacyjnego i budowa dolnośląskiej sieci szkieletowej".

Zdaniem Wnioskodawcy, zgodnie z ustawą z dnia 12 stycznia 1991 o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2014 poz. 849 ze zm.) (dalej: Ustawa PiOl) opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane:

- 1) grunty;
- 2) budynki lub ich części;
- 3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej

Użyte w Ustawie PiOl określenia oznaczają:

- 1) budynek - obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach;
- 2) budowla - obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem;
- 3) grunty, budynki i budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej - grunty, budynki i budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, z wyjątkiem budynków mieszkalnych oraz gruntów związanych z tymi budynkami, a także gruntów, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b, chyba że przedmiot opodatkowania nie jest i nie może być wykorzystywany do prowadzenia tej działalności ze względów technicznych;
- 4) działalność gospodarcza - działalność, o której mowa w przepisach Prawa działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem ust. 2;

Zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 7013 poz. 672 ze zm.) działalnością gospodarczą jest zarobkowo działalność wytwórczo, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Odnosnie sieci telekomunikacyjnych przyjmuje się, że są to obiekty budowlane w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 Prawo budowlane (dalej: Ustawa PrB), które nie mają cech budynku, a przez to są budowlami. Z dniem 17 lipca 2010 r. weszła w życie ustawa z dnia 7 maja 2010 o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. Nr 106, poz. 675 ze zm.). Na jej mocy (art. 65) zmieniono brzmienie art 3 pkt 3 Ustawa PrB przez umieszczenie w nim nowego rodzaju budowli, a mianowicie "obiekту liniowego". Obiekt ten dodatkowo zdefiniowano w art. 3 pkt 3a Ustawy PrB jest nim obiekt budowlany, którego charakterystycznym parametrem jest długość, w szczególności droga wraz ze zjazdami, linia kolejowa, wodociąg, kanał, gazociąg, ciepłociąg, rurociąg, linia i trakcja elektroenergetyczna, linia kablowa nadziemna i, umieszczona bezpośrednio w ziemi, podziemna, wał przeciwpowodziowy oraz kanalizacja kablowa, przy czym kable w niej zainstalowane nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego. Nie ma wątpliwości, że po wprowadzeniu nowej definicji kable w kanalizacji kablowej nie są budowlą (urządzeniem budowlanym lub jego częścią) w rozumieniu prawa budowlanego. Zmiana ta, uwzględniając orzecznictwo sądowe, skutkuje tym, że kable umieszczone w kanalizacji kablowej nie będą podlegały opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Na gruncie powyższych definicji należy stwierdzić, że rurociągi teletechniczne Dolnośląskiej Sieci Szerokopasmowej, jako obiekt liniowy, zalicza się do budowli, o których mowa w Ustawie PiOl.

Nie każda jednak budowla, zgodnie z Ustawą PiOl, ale tylko "związana z prowadzeniem działalności gospodarczej", podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Zgodnie z definicją zawartą w art. 1a ust. 1 pkt 3 Ustawy PiOl budowla związana z prowadzeniem działalności gospodarczej to budowla będąca w posiadaniu przedsiębiorcy, chyba że nie jest i nie może być wykorzystywana do prowadzenia tej działalności ze względów technicznych. Budowlą związaną z prowadzeniem działalności gospodarczej nie musi już być taka, która służy prowadzeniu działalności; wystarczy, że jest w posiadaniu przedsiębiorcy (L.Etel, Podatek od nieruchomości, 2012). W orzeczeniu WSA 2 dnia 25 lutego 2010 roku I SA/Gd 940/09 stwierdzono, że kryterium kwalifikowania ww. przedmiotów opodatkowania jako "związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej" jest fakt posiadania nieruchomości przez przedsiębiorcę (co wynika z art. 1a ust. 1 pkt 3 Ustawy PiOl) i żadnej doniosłości prawnej nie ma okoliczność, czy ww. przedmiot jest rzeczywiście wykorzystywany do prowadzenia tej działalności.

W tym kontekście należy uwzględnić fakt. Iż Ustawodawca dokonał wyraźnego rozróżnienia pomiędzy przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi (prowadzącymi działalność gospodarczą) oraz jednostkami samorządu terytorialnego wykonującymi działalność w zakresie telekomunikacji, w celu zaspokojenia zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej (art. 3 Ustawy z dn. 07.05.2010 o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych Dz. U 2010 nr 106, poz. 675 ze zm.). Jednostka samorządu terytorialnego wykonuje taką działalność na podstawie uchwały organu stanowiącego (art. 3, ust. 5 ww. Ustawy), zaś działalność ta należy do zadań własnych o charakterze użyteczności publicznej jednostki samorządu terytorialnego (art. 3, ust. 4 ww. Ustawy) Odzwierciedleniem takiego stanu rzeczy jest utworzenie i prowadzenie przez właściwy organ (Prezes UKE) rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji niebędącą działalnością gospodarczą, odrębnego od rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych (art 5 ww. Ustawy)

Zatem opodatkowanie budowli podatkiem od nieruchomości nastąpi jedynie wówczas, gdy budowla będzie związana z prowadzeniem działalności gospodarczej i będzie w posiadaniu przedsiębiorcy. Odnosząc się do definicji działalności gospodarczej wskazanej powyżej (.....) w ramach swoich działań nie będzie takiej działalności gospodarczej prowadzić. Działania (.....) mieszczą się w zakresie realizacji jego zadań własnych. (.....) jako właściciel sieci i jednostka samorządu terytorialnego zarejestrowana w prowadzonym przez Urząd Komunikacji Elektronicznej w rejestrze JST wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji niebędącą działalnością gospodarczą, nie jest równocześnie przedsiębiorcą. Nie ma zatem podstaw do obciążenia (.....) podatkiem od nieruchomości za budowle wchodzące w skład Dolnośląskiej Sieci! Szerokopasmowej.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego jest prawidłowe.

Zgodnie bowiem z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane:

- 1) grunty,
- 2) budynki lub ich części,
- 3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

W ocenie organu podatkowego w sytuacji opisanej przez podatnika nie dojdzie do sytuacji prowadzenia działalności gospodarczej w imieniu samorządu województwa dolnośląskiego. Tym samym nie wystąpi przesłanka opodatkowania budowli podatkiem od nieruchomości wskazana w art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych. Potwierdza to także treść wyroku WSA we Wrocławiu I SA/Wr 80/16 z dnia 02.06.2016 r. wydanego w niniejszej sprawie „*Z punktu widzenia przedmiotów opodatkowania podatkiem od nieruchomości, o których mowa w art. 2 ust. 1 u.p.o.l., opodatkowanie sieci szerokopasmowej rozpatrywane mogło być jedynie w stosunku do budowli (pkt 3), z wykluczeniem pozostałych przedmiotów, to jest gruntów (pkt 1) i budynków (pkt 2). Podkreślić jednak trzeba, że budowla stanowi przedmiot opodatkowaniu jedynie wtedy, gdy jest związana z prowadzeniem działalności gospodarczej (wskazany pkt 3 ust.1 art. 2 u.p.o.l.). Z kolei ustawa podatkowa precyzuje w art. 1a ust. 1 pkt 3 u.p.o.l., że za budowlę związaną z prowadzeniem działalności gospodarczej należy uznać budowlę będącą w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, czyli – zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 4 u.p.o.l., działalność o której mowa w przepisach ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (po uwzględnieniu art. 86 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej – Dz.U. Nr 173, poz. 1808 z późn. zm.).*

Jak to wynika z art. 2 ust. 1 pkt 1 u.w.r.u.s.t., sieć szerokopasmowa jest siecią telekomunikacyjną służącą do zapewnienia szerokopasmowego dostępu do Internetu. Dostęp określa się jako

szerokopasmowy, jeżeli wydajność łącza nie jest czynnikiem ograniczającym możliwość uruchomienia aplikacji dostępnych w sieci.

Pojęcie sieci telekomunikacyjnych, obowiązujące także – stosownie do art. 2 ust. 2 u.w.r.u.s.t. – w obszarze tej ustawy, zdefiniowane zostało w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (w jej art. 2 pkt 35), jako systemy transmisyjne oraz urządzenia komutacyjne lub przekierowujące, a także inne zasoby, w tym nieaktywne elementy sieci, które umożliwiają nadawanie, odbiór lub transmisję sygnałów za pomocą przewodów, fal radiowych, optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną, niezależnie od ich rodzaju.

Na gruncie przepisów u.p.o.l. pojęcie budowli odpowiada definicji budowli w rozumieniu u.p.b., która – stosownie do art. 3 pkt 3 (według stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji indywidualnej) przez budowlę nakazuje rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

Wskazany na początku przywołanego wcześniej wymienienia rodzajów budowli - obiekt liniowy, jest – według art. 3 pkt 3a u.p.b. – obiektem budowlanym, którego charakterystycznym parametrem jest długość, jak na przykład ("w szczególności") droga wraz ze zjazdami, linia kolejowa, wodociąg, kanał, gazociąg, ciepłociąg, rurociąg, linia i trakcja elektroenergetyczna, linia kablowa nadziemna i, umieszczona bezpośrednio w ziemi, podziemna, wał przeciwpowodziowy oraz kanalizacja kablowa, przy czym kable w niej zainstalowane nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego"(…), „Jak się przyjmuje na gruncie prawa cywilnego, dzierżenia nie można utożsamiać z posiadaniem. Wprawdzie zarówno w przypadku posiadania jak i dzierżenia występuje władztwo faktyczne nad rzeczą (corpus), to różnica zachodzi w elemencie psychicznym (animus). Posiadacz w zakresie swojego władztwa działa zawsze dla siebie (rem sibi habendi), natomiast dzierżyciel działa dla kogo innego (animus detendi pro alieno) (J. Gołaczyński [w:] System Prawa Prywatnego. Tom 4. Prawo rzeczowe, C.H. Beck, Warszawa 2005 r., s. 14).

Skoro zatem kanalizacja kablowa (budowla), jak to wynikało z okoliczności przedstawionych przez wnioskodawcę, nie została przekazana w posiadanie innemu podmiotowi, to objęcie jej podatkiem od nieruchomości zależało bezpośrednio od uznania Województwa D. za podmiot

prowadzący działalność gospodarczą (jedynego posiadacza). Kwestię prowadzenia działalności gospodarczej przez jednostkę samorządu terytorialnego w zakresie określonym w art. 3 ust. 1 u.w.r.u.s.t. przesądza przepis art. 5 tej ustawy przyjmując w istocie, że działalność o której mowa w art. 3 ust. 1 u.w.r.u.s.t., wykonywana przez jednostkę samorządu terytorialnego, nie jest działalnością gospodarczą ("działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, niebędącą działalnością gospodarczą, wykonuje się zgodnie z przepisami..."). Dla przedstawionej oceny nie miało znaczenia to, że zapewnienie przez Województwo dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej miało się odbywać za pośrednictwem Operatora Infrastruktury (dzierżawcę kabli światłowodowych), albowiem jak to wynika z art. 5 u.w.r.u.s.t., jednostka samorządu terytorialnego przedmiotową działalność prowadzić może również pośrednio. Mowa jest tam bowiem o działalności zarówno w formie niewyodrębnionej w ramach jej (jednostki samorządu terytorialnego) osobowości prawnej, jak również w formie porozumienia, związku lub stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego, fundacji, której fundatorem jest jednostka samorządu terytorialnego, porozumienia komunalnego, spółki kapitałowej lub spółdzielni z udziałem jednostki samorządu terytorialnego.

Odmienne wnioski nie wynikają z powołanego przez organ art. 8 u.w.r.u.s.t. wskazującego, że jednostka samorządu terytorialnego, powierzając przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu wykonywanie działalności, o której mowa w art. 3 ust. 1, w przypadku gdy ze względu na warunki ekonomiczne nie jest możliwe na danym obszarze prowadzenie przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego opłacalnej finansowo działalności telekomunikacyjnej, może: udostępnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu infrastrukturę lub sieci telekomunikacyjne w zamian za opłaty niższe niż koszt wytworzenia (pkt 1) oraz współfinansować koszty ponoszone z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych użytkownikom końcowym lub przedsiębiorcom telekomunikacyjnym na potrzeby świadczenia tych usług (pkt 2).

Przepis ten (art. 8 u.w.r.u.s.t.) określa wyjątki od zasady, że jednostka samorządu terytorialnego nie udostępnia infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnej w zamian za opłaty poniżej kosztu wytworzenia, ani też nie finansuje działalności polegającej na świadczeniu usług użytkownikom końcowym. Wyjątki uzależnione są od stwierdzenia, że ze względu na warunki ekonomiczne nie jest możliwe prowadzenie opłacalnej finansowo działalności telekomunikacyjnej na danym obszarze, a nadto w przypadku finansowania może dotyczyć to wyłącznie świadczenia usług telekomunikacyjnych użytkownikom końcowym lub świadczenia usług przedsiębiorcom telekomunikacyjnym na potrzeby świadczenia tych usług użytkownikom końcowym. W każdym razie norma ta nie modyfikuje zasady wyrażonej w art. 5 u.w.r.u.s.t., nakazującej uznać, że jednostka samorządu terytorialnego działająca (także pośrednio) w celu zaspokojenia potrzeb wspólnoty samorządowej w zakresie wynikającym z art. 3 ust. 1 tej ustawy, nie prowadzi działalności gospodarczej."

Powyższe potwierdził wyrokiem o syg. II FSK 2818/16 z dnia 28.02.2017 r. (data wpływu do tut. urzędu) Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie.

Niniejsza interpretacja udzielona jest w oparciu o przepisy prawa podatkowego obowiązujące na dzień złożenia zapytania w organie podatkowym i dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę.

Pouczenie

Od niniejszej interpretacji przysługuje stronie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu za pośrednictwem Wójta Gminy Kobierzyce (Urząd Gminy w Kobierzycach Al. Pałacowa 1, 55-040 Kobierzyce). Skargę można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie Wójta Gminy Kobierzyce, do usunięcia naruszenia prawa. Termin do złożenia wezwania do usunięcia naruszenia prawa wynosi 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o treści wydanej interpretacji. Termin na wniesienie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wynosi 30 dni od dnia doręczenia stronie odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ takiej odpowiedzi nie udzieli, w terminie 60 dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa.

.....
(podpis z podaniem imienia, nazwiska i
stanowiska służbowego)

miejsce na pieczęć urzędową

Otrzymują:

1. Adresat
2. Aa

Sprawę prowadzi: Jacek Skrzyniarz – tel. 071-36-98-113 pok.14